

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 8 listopada 2019 r.

Pozycja 205

POSTANOWIENIE z dnia 13 czerwca 2019 r. Sygn. akt Ts 151/17

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Wojciech Sych,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej M.S.

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

Skarga konstytucyjna M.S. (dalej: skarżący) została wniesiona do Trybunału Konstytucyjnego 11 sierpnia 2017 r. (data nadania).

W skardze konstytucyjnej zawierającej jedną stronę maszynopisu skarżący wymienił jedynie: oznaczenie sądu, do którego jest kierowana (Trybunał Konstytucyjny), imię i nazwisko skarżącego oraz jego pełnomocnika, oznaczenie rodzaju pisma (skarga konstytucyjna) oraz ogólne określenie przedmiotu skargi. Z fragmentu pisma odnoszącego się do przedmiotu skargi wynika, że został on wskazany zakresowo. Z uwagi jednak na to, że pismo kończy się na pierwszej stronie i urywa w środku zdania, nie można ustalić ani zakresu zaskarżenia, ani wzorców kontroli konstytucyjności.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Skarga konstytucyjna stanowi nadzwyczajny środek ochrony konstytucyjnych praw i wolności, a jej wniesienie uwarunkowane zostało spełnieniem wielu wymogów wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, sprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK).

2. Wniesiona do Trybunału skarga konstytucyjna pozbawiona jest treści, przez co nie spełnia żadnego z wymogów wynikających z art. 53 u.o.t.p. TK. Trybunał nie ma przede wszystkim możliwości ustalenia zakresu zaskarżenia. Na podstawie załączonych do skargi dokumentów (pełnomocnictwo szczególne oraz wyrok Sądu Okręgowego w W. z 24 marca 2017 r., sygn. akt [...]) nie można także ustalić czy skarga została wniesiona w ustawowo wyznaczonym terminie.

Nadesłana „korespondencja” nie odpowiada również standardom pisma procesowego, wynikającym z przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, ze zm.), ze względu na brak jednego z podstawowych elementów identyfikujących pismo procesowe, czyli podpisu pełnomocnika.

3. Mając powyższe na uwadze, uzasadniona jest odmowa nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej albowiem nie spełnienia podstawowych wymagań określonych w u.o.t.p. TK.

Wprawdzie art. 61 ust. 3 u.o.t.p. TK przewiduje możliwość wezwania do uzupełnienia – w określonym terminie – braków formalnych skargi konstytucyjnej, jednak w tym przypadku trudno mówić o możliwości jej uzupełnienia. Wezwanie do uzupełnienia braków dotyczy bowiem elementów skargi konstytucyjnej wymienionych w art. 53 u.o.t.p. TK. Brak treści skargi konstytucyjnej skutkuje natomiast koniecznością jej sporządzenia i ponownego wniesienia do Trybunału Konstytucyjnego. Należy przy tym pamiętać, że wniesienie to nastąpiłoby już po terminie określonym w art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK.

Mając powyższe na względzie, Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.